Р Е Ш Е Н И Е
№ 43807

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова
ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8517** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, представлявано от управител П. Д. Т., чрез адв.П., срещу решение № 1939 от 02.06.2026г., постановено по НАХД № 5883/2026г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 104 с-в, с което е потвърден електронен фиш К № 11969937, издаден от СДВР, с който на П. Д. Т., като законен представител на „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 51,13 евро /100 лева/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
С жалбата се поддържа, че въззивното решение е недопустимо, неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени процесуални нарушения. На първо място се посочва, че в СРС е сезиран с жалба, депозирана от „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“, представлявано от управителя П. Д. Т., а в съдебното решение като жалбоподател е възприето не самото търговско дружество, а „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ, като по този начин първоинстанционния съд е смесил два различни правни субекта-юридическото лице „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ и физическото лице П. Д. Т.. На следващо място, посочва се, че решението на СРС е постановено при липса на действителни мотиви, като е изложил общи и шаблонни мотиви. Освен това, в решението си районния съд не бил обсъдил съществените възражения на жалбоподателя. По подробно изложените съображения се претендира отмяна на решението на Софийския районен съд, както и на обжалвания електронен фиш. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, представлявано от управител П. Д. Т., не се представлява. По делото е постъпила молба-становище от 06.10.2026г. от процесуалния представител с изложено становище по същество и изразена претенция за присъждане на разноски за две инстанции, с приложен списък.
Ответникът, редовно призован, в съдебното заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., счита жалбата за неоснователна и недоказана.
Административен съд София – град, VI касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.
В обжалваното пред настоящата инстанция решение е посочено, че производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН, образувано въз основа на подадена жалба срещу електронен фиш серия „К“ №11969937 на СДВР, с който на П. Д. Т. като представител на „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е наложена глоба в размер на 51,13 евро /100 лева/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
Въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 16.01.2026 г., в 15:55 часа в [населено място] [улица] посока на движение от [улица]към [улица]установена скорост 75 км/ч, ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място с МПС „М. А. ГГ 63 С Е ПЪРФОРМАНС“ вид лек автомобил регистрационен номер С.. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство №1035АА4010800Е0. Приложена е справка за МПС, съгласно която собственик на МПС е „Д ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с управител П. Д. Т.. От Български институт по метрология е постъпила справка с протокол за проверка относно използваната система за контрол на скоростта, която е одобрена и е със срок на валидност на одобряване на типа до 06.10.2019г. Съдът е посочил, че съгласно чл.30, ал.5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. Видно от доказателствата разрешената скорост в процесния участък е била 50 км/ч.
От правна страна е приел, че е осъществен състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което законосъобразно е наложено административно наказание.
С диспозитива на съдебния акт, на основание чл.63, ал.2, т.5, вр. чл. 58д, т.4 ЗАНН е потвърден електронен фиш К № 11969937, издаден от СДВР, с който на П. Д. Т., като законен представител на „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 51,13 евро /100 лева/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. И е осъдена П. Т. да заплати юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.
Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.
Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК приема за доказани фактите, изложени от Софийския районен съд. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.
Настоящият състав намира, че съдебното решение е недопустимо на основание чл. 209, т. 2 АПК, като съображенията за това са следните:
Производството по НАХД № 5883/2026г. по описа на СРС, 104 с-в, е образувано по подадена

жалба от „Д-ТЕКС България“ ЕООД, представлявано от П. Д. Т., срещу електронен фиш серия К № 11969937, издаден от СДВР, с който на П. Д. Т.– законен представител на фирма „Д-ТЕКС България“ ЕООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 51,13 евро /100 лева/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
С разпореждане № 5585 делото е насрочено в открито съдебно заседание, като е разпоредено да се призоват СДВР, „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и адв.П.. В призовката за откритото съдебно заседание, както и в списъка за призоваване като жалбоподател по делото е вписано единствено дружеството „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. В протокола от проведеното на 01.06.2026г. съдебно заседание в качеството на жалбоподател е посочено отново „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.
В обжалваното решение обаче, както в мотивната част, така и в диспозитива като жалбоподател фигурира физическото лице П. Д. Т., без сезиране от нейна страна /видно от жалбата пред СРС/, без същата да е конституирана в това качество по делото и без да е призована за съдебното заседание.
Съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. С оглед разписаното от законодателя в цитираната правна норма, с електронния фиш е ангажирана именно административнонаказателната отговорност на П. Д. Т.- законен представител на „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, като й е наложена глоба в размер на 51,13 евро /100 лева/.
При това положение, несъмнено физическото лице Т. като субект на отговорност, на което е наложено административно наказание „глоба“ притежава активната процесуална легитимация да оспори процесния ЕФ, а посоченото й качество /законен представител на „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД/ е във връзка с приложението на чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Априори, юридическото лице „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не е легитимирано и няма правен интерес от обжалването на ЕФ, тъй като не е негов адресат.
Настоящият състав намира, че районният съд не е извършил преценка относно редовността, респ. допустимостта на жалбата, подадена от дружеството, което не е санкционирано с ЕФ. Неизвършването на тази проверка е довело до участие на ненадлежна страна в производството пред въззивния съд.
Провеждането на производство, с участието на ненадлежна страна води до постановяване на недопустим съдебен акт, тъй като надлежната страна не може да се ползва от правните последици на постановеното съдебно решение (в случай че е благоприятно), от една страна, а от друга, е била лишена от възможността да се защити срещу административнонаказателния акт (в случай на неблагоприятно решение), а ненадлежната страна формално е обвързана от тези правни последици, без обаче да е разполагала с процесуална легитимация за участие в процеса, т. е. в тази хипотеза надлежната страна остава лишена от възможността да упражни правото да защити правата си.
Налице е и друго съществено нарушение, доколкото, в обжалвания в настоящото производство съдебен акт за първи път се сочи като страна не подателя на жалбата, конституиран и призован по делото- търговско дружество „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“, а П. Д. Т., като законен представител на „Д-ТЕКС БЪЛГАРИЯ“, на което физическо лице са възложени и разноските по делото. При това положение, съдът се е произнесъл като е отменил глобата наложена на Т., без същата да е сезирала съда, без да е била конституирана като страна и съответно призована за участие в съдебно заседание.
С оглед изложеното, настоящата касационна инстанция приема, че Софийски районен съд е

постановил съдебното решение при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Налице е касационно основание по см. на чл.348 ал.1 т.2 и ал.3 НПК във вр.чл.63в ЗАНН.

Касае се за особено съществено и грубо нарушение на съдопроизводствените правила, такова, че поставя съдът в невъзможност да установи действителната воля на първоинстанционния съд и да извърши дължимата проверка на оспорвания съдебен акт. Настоящият състав не може да изследва какво е било действителното вътрешно убеждение на въззивния съд, а именно: законосъобразно или не е атакуван ЕФ, а още по-малко да прецени дали е разкрита обективната истина в административно-наказателния процес. Недопустимо е съдът да постановява съдебно решение спрямо лице, което не е страна в съдебния процес.

Съгласно чл. 218, ал. 2 АПК касационният съд следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Следователно винаги, когато е налице основание за определяне на решението като недопустимо, разпоредбата на чл. 221, ал. 3 АПК е приложима и оправомощава касационната инстанция да го обезсили. В този смисъл е Тълкувателно постановление № 3/28.04.2023 г. по тълкувателно дело № 5/2022г. на ВКС и ВАС. Делото следва да се върне на друг състав на въззивния съд, който да извърши проверка относно редовността и допустимостта на подадената от дружеството жалба срещу електронния фиш серия К № 11969937 от 16.01.2026г., издаден от СДВР.

Съгласно правилото на чл. 226, ал. 3 АПК районният съд следва да се произнесе и по разноските за водене на делото в настоящото касационно производство.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, Административен съд София – град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение № 1939 от 02.06.2026г., постановено по НАХД № 5883/2026г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 с-в.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.